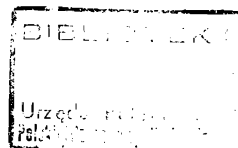

URZĄD PATENTOWY

C 101 7/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 16647.

Kl. 23 b 4.

Walenty Dominik
(Warszawa, Polska)
i Bolesław Przedpełski
(Warszawa, Polska).

Sposób przyrządzania paliwa płynnego.

Zgłoszono 31 lipca 1930 r.

Udzielono 27 czerwca 1932 r.

W ostatnich latach coraz większe znaczenie zdobywa paliwo płynne, zawierające w swym składzie węglowodory obok alkoholu etylowego. Szczególne zalety wykazują zaś takie mieszaniny, które nie zawierają w swym składzie wody. Są one przyrządzane z odwodnionego alkoholu i węglowodorów.

Niniejszy wynalazek pozwala jednak otrzymywać bezwodne paliwo wyżej wymienionego typu, wychodząc z dowolnych nawet rozcieńczonych roztworów wodnych alkoholu, przy pomocy tego samego zużycia ciepła, jakie i tak byłoby potrzebne do otrzymywania odwodnionego alkoholu. Co więcej, można w ten sposób używać aparaturę prostszą, a więc i tańszą od tej, jaka

jest używana do odwadniania alkoholu np. metodą Ricard-Allenet'a.

Sposób ten polega na czynnościach następujących:

1) Z rozcieńczonego roztworu wodnego odpędza się w znany sposób pary alkoholu i stęży je na zawartość alkoholu powyżej 96% w kolumnie rektyfikacyjnej, którą nazwijmy kolumną R.

2) Wychodzące z wierzchołka kolumny rektyfikacyjnej pary alkoholowo-wodne wprowadza się na pewnej wysokości do kolumny innej, oznaczamy ją przez I, zasilać ją o parę półek powyżej tego miejsca obliczoną ilością paliwa węglowodorowego, przeznaczonego do sporządzenia mieszanki bezwodnej. Jeżeli chodzi o otrzymanie mie-

szanki bogatej w alkohol, np. zawierającej 50% alkoholu lub więcej, paliwo węglowodorowe, może być doprowadzane do kolumny w stanie zimnym, bez podgrzewania, gdyż ciepło kondensacji par spirytusu wystarczy do podgrzania zimnego paliwa do temperatury wrzenia mieszaniny azeotropowej, powstającej w górnej części tej kolumny, — temperatury, zależnej od jakości doprowadzanego paliwa węglowodorowego, ale zawsze niższej od punktu wrzenia spirytusu 96%-owego. Jeżeli mieszanka ma być uboższa w alkohol, wtedy doprowadzane paliwo węglowodorowe dobrze jest podgrzać przed wprowadzeniem do kolumny I.

W ten sposób odbiera się u góry kolumny I mieszaninę par alkoholu, wody i węglowodorów, u dołu tej kolumny uzyskuje się zaś mieszanekę pędną gorącą, bo posiadającą temperaturę wrzenia mieszaniny azeotropowej i zawierającą jeszcze nieco wody. Mieszanekę tę odwadnia się doreszty, poddając ją w dalszej kolumnie II działaniu zmniejszonego ciśnienia, skutkiem czego kosztem ciepła własnego mieszanki, lub w razie potrzeby częściowo kosztem ciepła doprowadzanego, następuje parowanie, prowadzące do utraty dalszych ilości wody, obok pewnych ilości alkoholu i węglowodorów, a w rezultacie uzyskuje się u dołu kolumny II gotową mieszanekę, którą odbiera się zapomocą odpowiedniego urządzenia, zabezpieczającego w kolumnie II żądane wakuum.

Stosując tego rodzaju stopniowe odwadnianie mieszanki naprzód pod zwyczajnem a później pod zmniejszonym ciśnieniem, uzyskuje się znacznie lepsze wyzyskanie ciepła niż przy zwyczajnem odwadnianiu wyłącznie pod normalnem ciśnieniem.

Destylaty z pod wakuum i z górnej części kolumny II, które przedstawiają ciecz niejednorodną, złożoną z fazy węglowodorowej i fazy wodnoalkoholowej, rozdziela się w odpowiednim rozdzielaczu. Fazę węglowodorową prowadzi się zpowrotem do

kolumny I, fazę zaś alkoholowo-wodną na odpowiednią półkę kolumny spirytusowej.

Zależnie od rodzaju użytej benzyny, faza alkoholowo-wodna może zawierać pokażne ilości węglowodorów. Ażeby osiągnąć lepsze rozdzielenie, można do rozdzielacza dodawać stale pewną dodatkową ilość wody.

Załączony rysunek uwidocznia przebieg procesu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób przyrządzania paliwa bezwodnego alkoholowo-benzynowego, znamienny tem, że pary wytwarzane przez ogrzewanie spirytusu około 96%-owego wprowadza się w zetknięcie z płynną benzyną w aparacie kolumnowym w stosunku przewidzianym składem paliwa, powodując oddestylowanie części wody, alkoholu i benzyny, przyczem pozostający u dołu kolumny płynny roztwór przeprowadza się do drugiego aparatu kolumnowego, poddaje pod zmniejszonym ciśnieniem częściowemu oddestylowaniu własnem lub doprowadzonym ciepłem i otrzymuje u dołu kolumny gotowe do użycia paliwo, natomiast destylaty zarówno z pierwszego, jak z drugiego aparatu kolumnowego po skropleniu rozdziela się w rozdzielaczu na dwie fazy, z których lżejszą wprowadza się zpowrotem do pierwszego z aparatów kolumnowych, cięższą zaś używa się do wytworzenia par spirytusu przez destylację.

2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że celem dokładniejszego usunięcia benzyny z warstwy alkoholowo-wodnej, dodaje się wody lub rozcieńczonego roztworu alkoholu do destylatów z pierwszej, względnie drugiej kolumny, przed ich skropleniem, po skropleniu lub wreszcie w czasie skraplania.

Walenty Dominik.
Bolesław Przedpełski.

